

«ماشین جنگی» استرالیا علیه هالیوود

صنعت سینمای استرالیا با کمک آلن ریچسون، بازیگر محبوب بومی کشور که با سریال «ریچر» به موفقیت فراوانی رسیده، اکشن ماجراجویانه «ماشین جنگی» را آماده نمایش عمومی کرده است. این فیلم با حال و هوای علمی - تخیلی و ماجراجویانه‌اش محصول مشترک دوشرکت فیلمسازی استرالیا باشرکت مستقل فیلمسازی لاینزگیت است. پاتریک هیوز که وظیفه کارگردانی این مجموعه را به عهده داشته در رابطه با آن می‌گوید: «بسیاری تصور می‌کنند فقط هالیوود توانایی تولید اکشن‌های بلاک باستر علمی - تخیلی را دارد. این تصور غلط است و فیلم ما قصد دارد خط‌طلایی براین نظریه بکشد.»

فیلمبرداری فیلم تازه تمام‌شده و سازندگانش مشغول انجام کارهای پس‌تولید آن هستند. هیوز در ادامه می‌گوید: «بسیار جالب است که کمپانی‌های هالیوودی برای ارزان‌تر تمام‌شدن تولیدات‌شان به لوکیشن‌های بدیع و جذاب نقاط مختلف استرالیا می‌آیند و ما که در سرزمین خود زندگی و فعالیت می‌کنیم، نسبت به این امکانات و توانایی‌های توجّه هستیم. ماشین جنگی براساس استانداردهای بین‌المللی تولید فیلم‌های سینمایی ساخته شده و اطمینان دارم که تماشاگران بومی از آن استقبال خیلی خوبی خواهند کرد. حضور آلن ریچسون در نقش اصلی می‌تواند در کنار تضمین موفقیت بالای فیلم در استرالیا، به موفقیت جهانی آن در دیگر کشورها هم کمک کند.»

داستان فیلم که در ژانر علمی-تخیلی قرار می‌گیرد، درباره تلاش‌های یک یگان ویژه به رهبری افسری ماجراجو (با بازی ریچسون) است که باید با هجوم بیگانه‌هایی از کرات دیگر مقابله کنند. سازندگان ماشین جنگی بر بدیع بودن داستان آن تأکید دارند و می‌گویند که صنعت سینما قبلاً مشابهی از آن را تولید نکرده است؛ البته اطلاعات زیادی پیرامون فیلم منتشر نشده اما دنیس کوئید، بازیگر کهنه‌کار سینما و جی کارتنی از دیگر بازیگران آن هستند. ریچسون گفته این داستان علمی-تخیلی با زبانی دلهره‌آور تعریف می‌شود. شنیده‌ها همچنین حکایت از آن می‌کنند که کل داستان ماشین جنگی در ۲۴ ساعت رخ می‌دهد که طی آن نسل بشر باید آخرین راه مقابله با بیگانه‌ها را پیدا کند و کره زمین را از خطر نابودی نجات دهد. سازندگان فیلم کل صحنه‌های آن را در لوکیشن‌های بکر و دست‌نخورده کشور استرالیا فیلمبرداری کرده‌اند. ریچسون که هم‌زمان در دو دنیای سینما و تلویزیون فعال است، اخیراً به‌خاطر بازی در سریال ریچر موفقیت فراوانی کسب کرده است. این سریال نسخه دوباره‌سازی شده فیلم سینمایی «جک ریچر» تام کروز است، که براساس داستان پرخواننده‌لی چیلد تولید شده است. ریچسون هم بازی در ماشین جنگی را نمونه‌ای موفق از کار با همکاران استرالیایی خود ارزیابی کرده و می‌گوید: «ما در استرالیا یک صنعت قوی فیلمسازی داریم که حرف اول را در منطقه می‌زند. در کنار لوکیشن‌های عالی کشور، صنعت سینمای م‌اتعداد زیادی بازیگر و کارگردان و مدیر فیلمبرداری دارد که درجه یک هستند و برای کار در پروژه‌های بزرگ اروپا و آمریکا دعوت به کار می‌شوند. ما باید از این پتانسیل عظیم برای تولید محصولات بومی سطح بالا استفاده کنیم.»

مایکل مور :

دستگاه‌های قدرتمند تبلیغاتی، نسل‌کشی در غزه را پنهان می‌کنند

مایکل مور، کارگردان و تهیه‌کننده برنده اسکار آمریکایی، کمپین‌های قدرتمند تبلیغاتی را به پنهان کردن «نسل‌کشی و پاکسازی قومی در غزه» متهم کرده است. این مستندساز به پرداختن بحران انسانی جاری در غزه در فیلم «از نقطه صفر» اشاره کرد، فیلمی که به کارگردانی جمعی از فیلمسازان فلسطینی اشاره دارد.

این فیلم که در آمریکا منتشر شده، شامل ۲۲ فیلم کوتاه در ژانرهای مستند، درام، اکشن و انیمیشن است. این فیلم شامل آثار فیلمسازانی همچون وسام موسی، ناپدل دامو، احمد حسونه، علاء ایوب، کریم ساتوم، بشار الباسی، خمیس مشهوراوی، ندا ابو حسنه، تامر نجمم و... است.

مایکل مور در پستی نوشت: «هیچ فیلمساز، نویسنده

یا هنرمندی نباید مجبور باشد داستان نابودی خود را روایت کند. با این حال، ۲۲ فیلمساز شجاع فلسطینی در سال گذشته در غزه با استفاده از هر ابزاری که از میان آوار خانه‌ها و شهرهای‌شان پیدا کردند، راهی برای ثبت داستان خود یافتند. فیلم فوق‌العاده «از نقطه صفر» که افتخار می‌کنم یکی از تهیه‌کنندگان اجرایی آن هستم را تماشا کنید.»

«پروین»؛ فیلم خوب این روزها

محمدرضا ورزی با فیلم پروین، توانایی‌اش را در ساخت بهینه قصه‌های تاریخی - سیاسی حساس نشان می‌دهد

می‌خواهد؛ همچنان که خارج شدن یا پایان بندی درخور توجه و پذیرفتنی نیز نیازمند سنجش دقیق‌تر از افتتاحیه می‌طلبید و در اینجا فیلمساز از عهده این مهم برآمده به‌طوری‌که چیزی جز آنچه الان هست، به ذهن متبادر نمی‌شود. به نظر نگارنده، پروین در کلیت اجرای فرمیکش قابل‌قبول است اما برخی جنبه‌ها و آدم‌ها باعث لطمه به هارمونی ساختار - فرم فیلم شده است. مثلاً داستانک دخترکولی خارج می‌زند. البته از منظر موضوعیت و مضمونی قصه آگارین ایزه شعر معروف پروین به نام «اشک یتیم» است؛ روزی گذشت پادشهی از گذرگی... اما اختصاص بیش از اندازه تایم فیلم باعث شده تا به ساختار کار لطمه بخورد. در واقع جا داشت تا از سهم داستانک آگارین به نفع پرداخت عمیق‌تر «دهخدا» استفاده شود. الان همه اجزای داستان به اندازه است از محافل ادبی تا کشمکش‌های منجر به ازدواج و طلاق و حتی بیماری و مرگ پروین ولی تنها کم و زیاده‌اثر در دهخدا و دختر کولی جلوه دارد.

فیلمبرداری و قاب‌بندی، به‌ویژه رنگ‌ها که در خدمت تاریخ وقوع رخدادهاست تا ریتم درونی فیلم که متناسب با زیست مردم اهل ادب در دوره پرجنب‌وجوش سیاسی - اجتماعی دهه ۲۰ است. انتخاب لنزهای مناسب در پروین با دقت و محاسبه لوکیشن - دکور انجام شده است. در کمتر جایی اشتباه دیده می‌شود. مثلاً انتخاب صحنه‌های با عمق میدان در اینجا را با معمای شاه مقایسه کنید که در آنجا چقدر همه چیز با در هوا بود و ایدهای بیپهوده تانماهای دفرمه درشت، ولی در پروین لنزها در خدمت مفهوم و پیام هر صحنه است. ضرابهنگ بیرونی اثر هم به نگه داشتن تماشاگر کمک زیادی کرده همچنان‌که میزانشن‌های کم‌غلط باعث ایجاد حس واحساس در صحنه‌های مولودرام قصه، با مخاطب کار می‌کند.

مارال بنی‌آدم در نقش پروین پذیرفتنی است. بعید است بازیگر دیگری بهتر می‌توانست شخصیت درونگرای معترض ضدمدردسالر پروین را رعینیت ببخشد و بالاخره این‌که محمدرضا ورزی با فیلم پروین توانایی‌اش را در ساخت بهینه قصه‌های تاریخی - سیاسی حساس نشان می‌دهد. مثلاً در همین فیلم پروین با این‌که می‌شد با افزودن چند پلان از حواشی سیاسی اطراف زندگی پروین با فیلمی کامل‌تر روبه‌رو باشیم ولی در زمینه فمینیست‌بازی‌های این زمانه کاملاً کنترل شده تحلیل، نوشته و ساخته شده است.

برش

یک تجربه

تاریخ ادبی سرگرم‌کننده

داستان پروین ظرفیت این را داشت و دارد که در دست نویسنده و کارگردانی «حوزه‌ده» تبدیل به مانیفستی زن‌ستایانه افراطی شود، حال آن‌که ورزی در این زمینه تحت تأثیر شرایط و شعارهای مد روز قرار نگرفته و منطق یا واقعیت زندگی پروین به اندازه وارد این ماجراجویی شده است. نتیجه این‌که در فضای اکران این روزهای سینما، فیلم پروین یک تجربه تاریخی - ادبی سرگرم‌کننده حال خوب کن محسوب می‌شود که مخاطبش با دست پر از سالن خارج می‌شود.

فیلم پروین نمونه عینی عبور ورزی از بیروسه کمی به کیفی است. او خالادر فیلم پروین نشان می‌دهد که قبلاً سیاه‌مشق تاریخی نکرده بلکه توامان استاد و شاگرد کلاسی بوده که به خروجی و نتیجه‌ای دلپذیر منتهی شده است. پروین، بی‌شک عیب و نقص‌هایی دارد ولی فیلمی است که در سینمای ایران بالای متوسط جا خوش می‌کند. ورزی با دستمایه قرار دادن زندگی «رخشنده» خانم ریسک بزرگی کرده است. اعتماد به نفس رفتن به سراغ ساخت پرتره شاعره بی‌حاشیه و منزوی! اوایل دهه ۲۰ با کمترین تلاطمات و فراز و فرودهای مناسب درام سینمایی تنها از کارنامه پر تجربه ورزی سرچشمه می‌گیرد.

یکی از سخت‌ترین و حساس‌ترین مؤلفه‌های قالب پرتره و زندگینامه، چگونگی ورود و خروج به داستان است. از آنجا که تایم متعارف فیلم سینمایی کفاف و کشش دربرگیری همه زندگی سوزه را ندارد، خصوصاً که اینجا پای شخصییتی در کار است که مدعیان زیادی مترصد «ان‌قلت»

آوردن به آن هستند، بنابراین انتخاب و داستان‌سرایی کدام بخش‌ها و شروع از کجا، هوش و تسلط لازم

به‌طوری‌که طعم خوش شکوه ظاهری برخی کارهایش، به‌ویژه مجموعه‌هایی چون کریم خان، ستارخان، سال‌های مشروطه، عمارت‌فرنگی و... را به گسی آلوده است. با این‌حال محمدرضا ورزی اکنون تنها تاریخی‌ساز قابل‌اعتنا و صاحب تخصص است (برخلاف برخی از جمله حسن فتحی که گذری به تاریخ می‌زنند و می‌پزند جایی دیگر) بی‌شک ورزی مدعی‌ترین شخص در این وادی است، حتی اگر در شماره و کمیت، استاد شناخته شود هم بضاعت کمی نیست و بی‌بربرگرد جایگاه و اعتباری ویژه برایش به ثبت رسیده است. هرچند که به قله سبک و سیاق منحصربه‌فرد «فرمال» علی حاتمی نرسیده ولی در زمینه تحقیق و پژوهش و انطباق با مستندات تاریخی، خصوصاً برای آنهایی که به کدها و مؤلفه‌های واقعی از تاریخ و وفاداری نعل به نعل به فرآیندها و گرانیگاه‌های تاریخ اهمیت جدی می‌دهند، ورزی جلوتر از حاتمی (که مطلق مخلوقاتش ذهنی است) می‌ایستد. حالات این روزهای گیشه

آوردن به آن هستند، بنابراین

انتخاب و داستان‌سرایی

کدام بخش‌ها و شروع

از کجا، هوش و

تسلط لازم

به‌طوری‌که طعم خوش شکوه ظاهری برخی کارهایش،

به‌ویژه مجموعه‌هایی چون کریم خان، ستارخان، سال‌های

مشروطه، عمارت‌فرنگی و... را به گسی آلوده است.

با این‌حال محمدرضا ورزی اکنون تنها تاریخی‌ساز قابل‌اعتنا

و صاحب تخصص است (برخلاف برخی از جمله حسن فتحی

که گذری به تاریخ می‌زنند و می‌پزند جایی دیگر) بی‌شک

ورزی مدعی‌ترین شخص در این وادی است، حتی اگر در

شماره و کمیت، استاد شناخته شود هم بضاعت کمی نیست

و بی‌بربرگرد جایگاه و اعتباری ویژه برایش به ثبت رسیده

است. هرچند که به قله سبک و سیاق منحصربه‌فرد «فرمال»

علی حاتمی نرسیده ولی در زمینه تحقیق و پژوهش و انطباق

با مستندات تاریخی، خصوصاً برای آنهایی که به کدها و

مؤلفه‌های واقعی از تاریخ و وفاداری نعل به نعل به فرآیندها

و گرانیگاه‌های تاریخ اهمیت جدی می‌دهند، ورزی جلوتر از

حاتمی (که مطلق مخلوقاتش ذهنی است) می‌ایستد.

حالات این روزهای گیشه

ورزی پا در گفش حاتمی کرده است؟!

محمدرضا ورزی یکی از معدود تاریخی‌سازانی است که در این وادی ایستاده و مستمراً با غور و تعمق در رخداد‌های تاریخی معاصر، پرکار ظاهر شده است؛ یعنی قریب به اکثریت آثار ورزی زیر تابلوی تاریخی تولید و عرضه شده‌اند. خواسته و ناخواسته یا بیدیریم و نیدیریم رد پای مرحوم حاتمی در ریخت و قیافه فیلم‌های این کارگردان میانسال چشمک می‌زند. اما ورزی در فیلم‌هایش همواره در عرض تاریخ چرخیده و در طولش دویده است ولی غالباً عمقش را شتابزده برانداز و از روی آن پریده است. (در سریال‌ها، زمان به او فرصت مکت بیشتری بر پدیده‌ها داده است) برای همین شخصیتی از کارهای پرتعداد ورزی خا‌طره نشده‌اند. در واقع او کمیتی بربرار دارد. البته نه در همه، ولی بعضاً جرقه‌هایی در آتارش برافروخته شده بدون این‌که شعله کیفی دائمی یافته باشد. ورزی تقریباً به همه گوشه و کنار تاریخ قاجار و پهلوی اول و دوم سرک کشیده ولی نقی ماندگار نزده است. اگر بنا باشد جدی‌تر به قضیه بپردازیم او فقط در کمیت‌گرایی زیسته و بعضی آثارش جای نقد جدی‌تر از اینها داشته است، مانند «معمای شاه»

«انگشت سبابه»

در ایستگاه پایانی

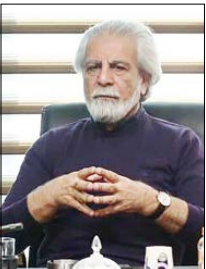
فیلمبرداری فیلم کوتاه «انگشت سبابه» ساخته محمد مهدی هنرور به پایان رسید. فیلمبرداری فیلم کوتاه انگشت سبابه به نویسنده‌گی و کارگردانی محمد مهدی هنرور و تهیه‌کننده‌گی هادی علی‌محمدی به پایان رسید. این فیلم با الهام از یک قصه واقعی برای ارائه به جشنواره‌های داخلی و بین‌المللی آماده می‌شود. فیلم کوتاه انگشت سبابه از محصولات کمپانی اسکای آرت (سفیر آسمان هنر) است که در زمینه تولید فیلم‌های مستقل فعالیت می‌کند. امین خسرویان، فراتش دوراندیش، سعید سالمی، صادق کاهانی، رضا رحیمی، مهشید محمدی، مریم موسوی، احمد دمنده، ابودرمرجانی بازیگران این فیلم هستند.

جشنواره فجر

هم‌افزایی برای برگزاری باشکوه جشنواره فجر

دبیر چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر با هدف هم‌افزایی برنامه‌های پیش‌روی جشنواره، با رؤسای صنوف خانه سینما دیدار و گفت‌وگو کرد. به گزارش جام جم و به نقل از روابط عمومی چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر، منوچهر شاهسوری در دیدار با رؤسا و نمایندگان صنوف خانه سینما ضمن ارائه توضیحاتی درخصوص برنامه‌های پیش‌روی جشنواره، در جریان پیشنهاد‌های صنوف مختلف جهت برپایی باشکوه جشن ملی سینمای ایران قرار گرفت. در این دیدار برخی از حاضران در جلسه ضمن ابزار خرسندی از حضور یکی از اعضای صنوف سینمای ایران در جایگاه دبیر جشنواره فیلم فجر، خواسته‌های صنفی خود را مطرح کردند و شاهسوری نیز با استقبال از پیشنهاد‌های کاربردی مطرح شده بر لزوم به‌کارگیری آن توسط ستاد اجرایی جشنواره تأکید کرد. چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر به دبیری منوچهر شاهسوری، بهمن ماه جاری برگزار می‌شود.

آرزویی که محقق شد

فیلم مستند «آسانسور» روز ۱۸ دی برای ۱۸۰۰ نفر از کارتن‌خواب‌های بهبود یافته در مرکز همایش‌های برج میلاد اکران شد. در این اکران، محمد کارت تهیه‌کننده، جواد رزاقی‌زاده کارگردان و محمد صابری شخصیت اصلی داستان این فیلم مستند نیز حضور داشتند. جواد رزاقی‌زاده، کارگردان این فیلم مستند نیز گفت: من از اولین روزی که آسانسور را کلید زدم، با تمام سختی و چالش‌هایی که در مسیر تولید فیلم داشتم، به امید دیدن این اکران بودم و این قشنگ‌ترین قاب زندگی من است. مهدی اولیایی که پدر یاکي از اعتیاد نامیده می‌شود نیز بیان کرد: آسانسور یکی از بهترین فیلم‌های زندگی من بود و من هر لحظه با این اثر و کاراکترش همذات‌پنداری کردم و اشک ریختم. مستند آسانسور داستان کارتن‌خوابی است که با الگو گرفتن از رابرت داوونی جونینور، بازیگر سینمای هالیوود با سرگذشتی مشابه ساخته شده است. این فیلم توانست در بخش بهترین فیلم، نشان فیروزه، تندیس جشنواره و دیپلم افتخار را دریافت کند.